

THOMAS
ØVLISEN

NÅR I MORGEN BLI'R I GÅR

THOMAS ØVLISEN

Når i morgen bli'r i går

1. APRIL – 25. JUNI 2023

Thomas Øvlisen (f. 1974) er mest kendt som traditionel maler og skulptør, men de seneste år er han begyndt at koble skulpturelle, billedkunstneriske elementer med et steds særlige ånd for at skabe nye rumlige oplevelser.

I Korsør er han blevet inspireret af havnen, havet, rejsen, byens ungdomsliv og Kongegaardens historiske rammer til at skabe en interaktiv udstilling, der både består af en række store skulpturer og en kubisk betoninstallation.

De skulpturelle og farvelagte figurer er inspireret af udulede, halvt døde træer i skoven, men mimer også antropomorfe saltskifter eller måske nærmere kunstneriske mimetolitter, der i naturen er de særlige klippeformationer, der ligner ansigter.

Menneskelignende egenskaber bliver ofte tildelt særlig værdi i vores evige søgen efter mening og måske skulpturens karakteristiske udtryk tilmeld kan vække publikums iboende, psykologiske tendens til at opfatte tilfældige, meningsløse indtryk som meningsfulde og ladet med betydning.

Figurenes udtryk refererer også til Korsørs historie som blot et stop på turen og især til Kongegaardens historiske rolle som venteværelse, for man som rejsende fra den østlige del af landet skulle over bællet. Skulpturerne kan både ses som de lokale beboere, der stående lagttager folk på rejse og som klassiske karyatider fra det græske Erechtheion-tempel på Akropolis.

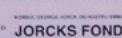
"I dag venter Kongegaarden ikke blot på forbipasserende, men også på kunstnere, der er draget af den nye kunsthall i Vestsjælland. De venter på at komme videre og ud i verden. Korsør er blevet en version af tidens tendens til enten at være fortabt stillesiddende i forinden eller måske formålstjælst afsted i hamsterhjulet", siger Thomas Øvlisen, der fortæller, at skulpturerne er hugget ud af en firkantet betonklods og både skabt autonomt og i relation til de andre.

Den arkitektoniske installation består af tre betonvægge, hvori man kan ridse sine budskaber og af en stor mængde lyserødt sand, der er spredt på gulvet. Her kan man bogstaveligt sætte sine fod- og fingeraftryk. De kolde betonvægge vil forandre sig i løbet af udstillingen og som en omvendt hule med forhistoriske malerier, vil værket både blive et monument til byen og et lokalt mindesmærke forankret i den enkelte borger som del af et fællesskab.

Det er vores håb, at totalinstallationen 'Når i morgen bli'r i går' vil blive en særlig oplevelse for publikum og den lokale borger, der forhåbentlig vil føle sig inkluderet og medskaber af en unik kunstoplevelse.

Thomas Øvlisen (f. 1974) er uddannet fra Rhode Island School of Design i Providence. Han har udstillet solo i ind- og udland bl.a. i New York, Los Angeles og København. Bor og arbejder i København.

KNUD HØJGAARDS FOND GROSSERER L. F. FOGHTS FOND

NÅR I MORGEN BLI'R I GÅR

Af Henrik Broch-Lips
Leder af Kunsthall Kongegaarden
Cand.mag. i kunsthistorie

“Titlen afspejler sig i udstillingen gennem den snes skulpturer, jeg har skabt som en version af de døde træer, der står ude i skoven – især egetræer, for de bliver stående så længe, at de er et tegn på, at tiden går, selvom vi ikke længere er her. Det er måske en ode til evigheden”.

Thomas Øvlisen (f. 1974) bor og arbejder i København, men er uddannet fra Rhode Island School of Design i Providence i USA. Han har udstillet solo i ind- og udland bl.a. i New York, Los Angeles og København og har for længst slået sit navn fast som en kompetent maler og skulptør.

Han er inviteret til Kongegaarden i Korsør for også at vise sit øvrige talent for at koble skulpturelle, billedkunstneriske elementer med et steds særlige ånd, der herved skaber nye rumlige oplevelser. Inspireret af havnen, havet, rejsen, byens ungdomsliv og Kongegaardens historiske rammer har Thomas Øvlisen skabt en interaktiv udstilling, der både består af en række store skulpturer, et par kubiske beton-installationer og forskellige gulvunderlag.

Den 48-årige, danske kunstner sidder midt i den 262 år gamle bygning i en sjælden pause midt i installeringen

af udstillingen 'Når i morgen bli'r i går'. I et af udstillingsrummene er gulvet dækket af lyserødt sand, som man bogstaveligt kan sætte sine fodaftryk i.

Stilstande bliver drømme

”Jeg bruger først og fremmest lyserødt sand, fordi det er en drømmende farve, og man pludselig træder ind i et univers som intet andet – det løfter dagligdagen. Når man går på sandet forsvinder lyden af ens fodspor, og det er en underlig oplevelse især i en kunstudstilling, hvor man normalt hører den mindste lyd. For mig er det essentielt for kunsten, og oplevelsen af den, at hverdagens stilstande bliver til drømme”, siger Thomas Øvlisen.

I det lyserøde sand er der nedlagt traditionelle tennisbane-linjer, der er inspireret af de sports- og boldbaner, man ofte betræder i det offentlige rum. I rummet er der også opsat en stor betonskulptur med glatte vægge, hvori man som gæst kan ridse budskaber og tegne, hvad man har lyst til. De kolde betonvægge forandrer sig i løbet af udstillingen og som en omvendt hule med forhistoriske malerier, er det Thomas Øvlisens intention, at de bliver et lokalt mindesmærke forankret i den enkelte borger som del af et fællesskab.

"Med min udstilling retter jeg fokus på menneskers relation i det offentlige rum, og de spilleregler, der findes dér. Med det her specifikke værk med sand, tennislinjer og en inviterende skulptur gentager jeg allerede velkendte regler - men i mit eget mønster og med en stor grad af frihed. Der er en genkendelighed ved nogle af elementerne, men der er ikke en 100% forståelse for reglerne", siger han.

Thomas Øvlisen har i mange år arbejdet med sin følelsesmæssige tilknytning til boldbanen bag ved Ny Holte Skole, som var dér, hvor han som tolv-årig begyndte at bevæge sig ud i det offentlige rum. Der er ofte flere og andre personlige referencer i de værker og udstillinger han skaber:

"De professionelle tennisbanelinjer, der er lavet i plastik, har jeg for eksempel fået af min lillebror, der er tennistræner i B93", siger Thomas Øvlisen.

Hvide mimetolitter

Thomas Øvlisens udgangspunkt i relationen mellem mennesker bliver også afspejlet i de mange slanke, hvidmalede skulpturer i de øvrige udstillingsrum. De er alle hugget ud af en firkantet betonklods og både skabt autonomt og i forhold til de andre. De fleste er placeret på den slags særlige og blå underlag, som bruges til padeltennis.

De skulpturelle figurer er inspireret af udhulede, halvt døde træer i skoven, og formet som kunstneriske mimetolitter, der i naturen er de klippeformationer, der ligner mennesker og især ansigter:

"Når jeg bruger træerne som motiv i udstillingen, er det bl.a. fordi, jeg føler et gensidigt blik, når jeg går i skoven. Det er som om, træerne kigger tilbage på mig, som de altid har kigget på alle andre mennesker".

Men skulpturerne er også inspireret af Korsørs historie, som blot et stop på turen og især Kongegaardens historiske rolle som "venteværelse", før man som rejsende fra den østlige del af landet skulle over bæltet.

"I dag venter Kongegaarden ikke blot på forbipasserende, men også på kunstnere, der er draget af den nye kunsthall i Vestsjælland. De venter på at komme videre og er på vej. Videre ud i verden. Korsør er blevet en version af tidens tendens til enten at være fortabt stillestående i fortiden eller piske formålsløst afsted i hamsterhjulet", siger Thomas Øvlisen.

Kongegaardens beboere og personale har været vært for folk, der rejste gennem Korsør og gennem tiden har de sandsynligvis betragtet de forbipasserende, som korsornerne kigger på dem, der passerer i dag:

"Det interessante spørgsmål er, om det er dem, der ræser igennem for at opleve den store verden, der oplever livet eller om det er dem, der står og kigger på dem, der ræser igennem. Det er et spørgsmål om perspektiv", siger Thomas Øvlisen og uddyber:

"John Lennon skrev: *Life is what happens to you while you're busy making other plans*. At rejse rundt i verden kan

være distraherende og måske lykken og det vigtigste er blot at stå som et stolt egetræ i skoven og observere. At finde ro og nyde dér, hvor man er”.

Kunsthistoriske referencer

En håndfuld af de hvide, lange antropomorfe skulpturer er placeret i Kongegaardens entré, der i 1901 blev udsmykket af Marius Hammann med en malerisk frise af bl.a. antikke, græske søjler. I den sammenhæng er det svært ikke at associere til karyatiderne, der er den slags kvindefigurer, der fungerer som søjle i en bygning. Historiens mest kendte karyatider bærer taget i den sydlige forhal til templet Erechtheion på Akropolis i Athen.

”Sådan som mine skulpturer er formet, er der selvfølgelig nogle klare referencer til kunsthistoriens græske karyatider. De henviser dog også til kunsthistorikeren Paul Barolskys tekst om den italienske renæssancemaler Botticellis verdensberømte maleri Primavera, der kan opfattes som et værk, der beskriver sin egen skabelse og dermed bliver det første kunstværk i historien”, siger Thomas Øvlisen.

”Mine skulpturer er skåret ud af en firkantet blok, og refererer på en måde også til sig selv. Jeg starter med at banke et hul, og så begynder jeg at forme efter hullet, fjerne kanterne, fjerne hjørnerne og så dukker skulpturen op lidt efter lidt. En helt klassisk reduktiv måde, tror jeg, man kalder det”, siger han.

Mød kunsten

Det er vigtigt for Thomas Øvlisen, at man fysisk oplever værkerne og mødes med dem i rummet:

”Kunsten er det, der foregår mellem mig og publikum. Mine idéer bliver først til kunst, når de møder en beskuer, der ser på det og får nogle nye idéer. Der er ikke noget svar eller noget, der er rigtigt eller forkert”.

Thomas Øvlisen mener desuden, at titler på værkerne farver oplevelsen, så han anvender ofte temmelig obskure titler, der betyder noget helt for sig selv – måske en form for knækprosa, eller betonpoesi, men ikke specielt relateret til det enkelte kunstværk.

”Jeg håber, at publikum får en personlig oplevelse som de tager med sig, og at de får brugt lidt tid på at mærke deres egen relation til skulpturerne. Jeg håber også publikum får ridset lidt i skulpturerne og skrevet i sandet, at de smiler, at de tænker og at de går glade hjem. Og hvis de bliver lidt sure, må de også gerne det”, siger Thomas Øvlisen.

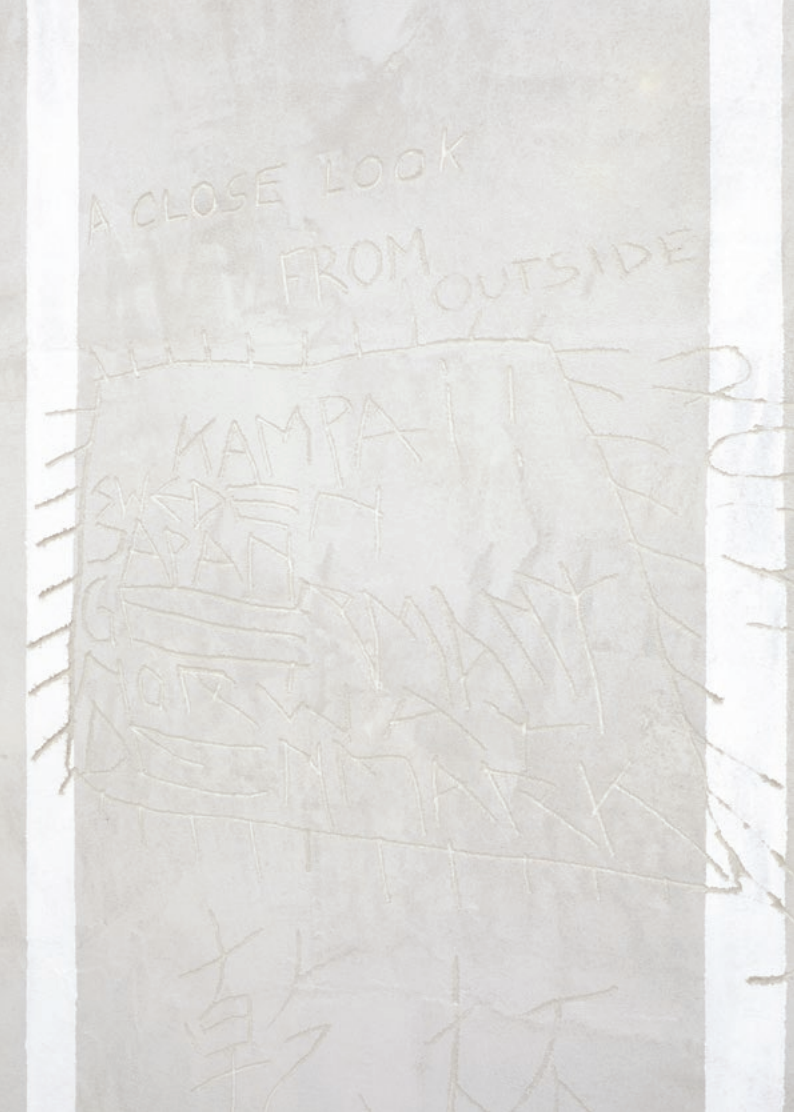

Billedliste/indhold:

- 04-05: Installationsview, foto: Jenny Sundby (JS)
- 06-07: (betonskulptur 1 på lyserødt sand), foto: JS
- 08-09: To installationsviews, foto: JS
- 10-11: Publikums budskaber på betonskulpturen, foto: JS
- 14-15: Thomas Øvlisen (TØ) i sit atelier, foto: Nicky de Silva
- 20-21: Installationsview, foto: JS
- 22-23: Martins Fabricius' videointerview med TØ, foto: JS
- 24-25: Nær af padeltennisunderlag med bemaling, foto: JS
- 26-27: Installationsview, foto: JS
- 28-29: To installationsviews, foto: JS
- 30-31: Installationsview + nær af bemalet skulptur, foto: JS
- 32-33: Installationsview + nær af bemalet skulptur, foto: JS
- 34-35: To installationsviews, foto: JS
- 36-37: Nær af gæst i interaktion med skulptur, foto: JS
- 38-39: Betonskulptur 2 på terrasse med budskaber, foto: JS
- 40: Thomas Øvlisen (TØ) i sit atelier, foto: Nicky de Silva
- 41: Billedliste
- 42: Kolofon

Udgivet i forbindelse med udstillingen:

NÅR I MORGEN BLI'R I GÅR

THOMAS ØVLISEN

Kunsthall Kongegaarden

1. april - 25. juni 2023

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Tekst: Henrik Broch-Lips

Foto: Nicky de Silva og Jenny Sundby

Grafisk tilrettelæggelse: Jesper Højland

Tryk: Lasertryk

ISBN: 978-87-974500-1-7

Kunsthall Kongegaarden

Algade 25

DK-4220 Korsør

kongegaarden.dk

AAGE OG JOHANNE
LOUIS-HANSENS FOND

DET
OBELSKE
FAMILIEFOND

SLAGELSE
KOMMUNE

KONSUL GEORGE JORCK & Hustru Emma
JORCK'S FOND

KNUD HØJGAARDS FOND

**Grosserer L.F.F.
Foghts Fond**

KUNSTHAL KONGEGAARDEN

Algade 25, 4220 Korsør // tirs - søndag 11-16, onsdage 11-18 // kongegaarden.dk